

ΕΤΟΣ Ζ'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ.
ΤΕΥΧΟΣ 7ον
Συνδρομή Ἐσωτερικοῦ Δρ. 16.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Φ. Π Ρ Ν Τ Ε Ζ Η Σ

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1906
ΑΘΗΝΗΣΙ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101
Συνδρομή Ἐξωτερικοῦ Φρ. 20.

Ο ΠΡΟΠΑΠΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΥΡΕΘΗ ;

φ' ὅτου παρὰ τῶν πλεί-
στων φυσιοδιφῶν ἢ ἀλή-
θεια τῆς θεωρίας τοῦ
μεγάλου Ἄγγλου φυσιο-
δίφου Darwin, τοῦ ἀρί-
στου τούτου ἀποκνήμα-
τος τῆς παρατηρήσεως,
τῆς ἐμβρυοῦς τῶν δν-
των μελέτης ἐπὶ 40ετιαν
καὶ πλέον, ἐγένετο ἀπο-
δεκτὴ, ἠγέρθη τὸ ζήτη-
μα, τίς τῶν πιθήκων,
μεθ' ὧν στενώτατα συνδέε-
ται ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ὁ πρόγονος αὐτοῦ, ποῖον

δηλ. τὸ δὴ τὸ προγηθὲν τοῦ ἀνθρώπου καὶ βαθ-
μηδὸν μεταβὰν εἰς τὴν μορφήν αὐτοῦ. Τὸ ζήτη-
μα τοῦτο πολλοὺς ἀψηχόλησε καὶ πολλὰς συ-
ζητήσεις προῦκάλεσε, ἅπειροι δ' ἐργασίαι ἐξέ-
χων νόων καὶ διανοιῶν ἐγράφησαν, καθότι ἦν
ζήτημα τοῦς τε Δαρβινιστὰς τὰ μάλα ἐνδιαφέ-
ρον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δοξασιῶν αὐτῶν καὶ
πρὸς τοῦτοις τοῦς ἀντιδαρβινιστὰς, καθότι μέ-
χρι πρὸ ὀλίγου οὐδεὶς σχεδὸν τῶν ζῶντων πι-
θήκων ἐφαίνετο διεκδικῶν τὸν τίλον τοῦ προ-
πάτορος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἄχρι τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης οὐδὲν ἀπολειθόμενον εἶδος ὑ-
πῆρχε πλησιάζον τῷ ἀνθρώπῳ, γεγονός δηλ.
μεγάλην τοῖς τελευταίοις χορηγοῦν δύναμιν πρὸς
πόλεμον τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως.

Προβαίοντες εἰς τὴν σπουδὴν καὶ τὴν ἐκθε-
σιν, ὡς οἶον τε βραχύτερον τῶν τοιούτων ἔρε-
νῶν καὶ τῶν τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τοῦ ζητήματος
τούτου συμπερασματικῶν, κρίνομεν καλὸν νὰ εἴ-
πωμεν ὀλίγα ἐπὶ τοῦ τίνα ἄνθρωπον ἐννοοῦμεν
λέγοντες διὲ θὰ ζητήσωμεν τὸν προπάτορα. Βε-
βαίως δὲν ἐννοοῦμεν, οὐδὲ τὴν ἀναγκαίαν σύ-
γκρισιν θὰ κάμωμεν μεταξὺ τῶν πιθήκων καὶ
τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ κυρίαρχου νῦν τοῦ πλανήτου, τοῦ ἀνθρώ-
που τοῦ γνωρίζοντος καὶ κατέχοντος γραφὴν
καὶ ἔναρθρον γλῶσσαν, διότι οὗτος μόλις ἀπὸ
τῆς χθὲς ἐνεφανίσθη, μόλις πρὸ 10 χιλιάδων
εἰτῶν χρονολογεῖται, ἀφ' ἧς δηλ. ἐποχῆς ἱστο-
ρικὰ τεκμήρια τούτου ἔχομεν, καὶ ἔχομεν ὡς
προγόνους αὐτοῦ τοὺς προϊστορικοὺς ἀνθρώ-
πους τῆς λιθίνης ἐποχῆς.

Δὲν θὰ συγκρίνωμεν πιθήκους καὶ ἄνθρω-
πον πεπολιτισμένον τῆς τελευταίας περιόδου
τῆς σιδηρᾶς ἐποχῆς, τὸν ἐρεινῶντα διὰ τῶν
ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθέντων ὀργάνων οὐρανόν,
γῆν, Σύμπαν, τὸν ἀστραπιαίως διὰ τοῦ ἠλεκ-
τρισμοῦ τὰς ἀπείρους ἐκστάσεις διασχίζοντα,
τὸν τῆς γῆς κυρίαρχον καὶ ἀγωνιζόμενον νῦν
καὶ τὸν ἀέρα νὰ καταλάβῃ! Βεβαίως οὐχί!!
Ἡ ἀνατομία, ἡ ἐμβρυολογία πολλὰ βεβαίως
τῆς συγγενείας θὰ μᾶς εἶδιδε τεκμήρια, ἀλλ' ἡ
παμμεγίστη, ἐκπληκτικὴ καὶ κολοσσιαία δια-
φορὰ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως πολὺ θὰ
ἐδυσχέρανε!!

Ἐννοοῦμεν καὶ τὴν σύγκρισιν θὰ κάμωμεν
μεταξὺ τῶν πιθήκων καὶ τοῦ ἀρχεγόνου, τοῦ
πρώτου ἀνθρώπου, τοῦ ἐν σπηλαίοις καὶ ἀ-
γροῖσι δάσει μετὰ τῆς σπηλαίας ἄρκτου, τοῦ
λέοντος, τοῦ Γορίλλα συγκαιτοκίησαντος, τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ μὴ γνωρίζοντος γραφὴν, οὐδὲ
γλῶσσαν ἔναρθρον ἔχοντος, ἀλλ' ἀνάρθρους καὶ
ποικίλας μονοσυλλάβους ἐκπέμποντος κραυγὰς,
τοῦ ἀγρίου δηλ. καὶ ζωώδους ἀνθρώπου. Τοι-
οῦτος ἀναμφιβόλως ὑπῆρξε καὶ τούτου τεκμή-
ρια οὐ μόνον τὰ ἀπολειθόμενα λείψανα αὐτοῦ
τὰ ἐν σπηλαίοις μετ' ὀστέων ἀγρίων ζῶων εὐ-
ρισκόμενα, ἀλλὰ καὶ αἱ σημεριναὶ τῆς γῆς ἄ-
γρια φυλαί, αἱ εἰσέτι κατὰ πολὺν ἀνεξερεύνητοι.

Οἱ Χιλλοὺκ καὶ οἱ Διούρ, φυλαὶ τῆς Κεν-
τρῶας Ἀφρικῆς γυμνοὶ περιπατοῦντες καὶ
τοὺς τομεῖς δλόντας ἀποξύνοντες, ὅπως κάλ-
λιον τὸν ἀντίπαλον δάκνωσι, οἱ Νιάμ-Νιάμ ἄν-
θρωποφάγοι, οἱ Μονβόλλου καὶ ἄλλοι ἀριδύλω-
ς τὴν ἀλήθειαν τῆς τιοαῦτης ἐπάργεως καταδει-
κνύουσιν. Ὁ βίος τῶν ἐπιτελῶς ζωώδους, ἢ μορφῆ
αὐτῶν, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα, ἢ γλῶσσά των πάν-

τα πιθηκικά μάλλον είναι η ανθρώπινα και την πιθηκικήν και ζωϊκήν καταγωγήν ημών λαμπρῶς ἐμφαίνουσι.

Τούτου τεθέντος, ἴδωμεν νῦν τίς τῶν πιθήκων εἶτε ἐκ τῶν ζώντων εἶτε ἐκ τῶν ἀπολελιθωμένων είναι ἄξιος νὰ ὀνομασθῆ προπάτωρ ἡμῶν. Καί πρῶτον ἴδωμεν μεταξὺ τῶν ζώντων. Τὰ ζῷα τὰ κατέχοντα τὰς ἀνωτάτας τῆς ζωολογικῆς κλίμακος βαθμίδας είναι οἱ προπίθηκοι, οἱ ἀνθρωποειδεῖς πίθηκοι καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ταῦτα πάντα ἕνεκα τῆς τελειοτέρας τῶν ὀργάνων τῶν ἀναπύξεως καὶ τῆς γενικῆς αὐτῶν ὑπεροχῆς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐκλήθησαν Πρωτεύοντα (Primates). Διαφοῦνται δ' ὡς ἑξῆς:

Πρωτεύοντα { Ὄρθα . . . Ἄνθρωπος
Ἄνθρωπομορφοί πίθηκοι
Πίθηκοι (κυρίως πίθηκοι).

Τούτων οἱ πίθηκοι διαφοροῦνται εἰς Πλατυρρόθωνας ἢ πιθήκους τοῦ Νέου Κόσμου (Mycetes, Ateles κ.λ.π.) καὶ Κατωρρόθωνας ἢ τοῦ ἄρχαίου κόσμου (Macacus, Cercopithecus, Semnopithecus). Μεταξὺ τούτων βεβαίως μάταιον θὰ ἦτο νὰ ἀναζητήσωμεν τὸν ἐλλείποντα τῆς ζωϊκῆς ἀλύσεως κρίκον καθότι καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῶν διασκευὴ καὶ ἡ ἀνατομικὴ αὐτῶν ἐναργῶς ἡμῖν ἐμφαίνουσι τοῦτο. Ἀφίνοντες λοιπὸν αὐτούς, ἀρκούμεθα τοῦτο νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι, ὡς ἐκ χαρακτηριστικῶν τινῶν ὁμοίων μεταξὺ τῶν κατωρρόθωνων καὶ τοῦ ἀνθρώπου (λεπτὸν ρινικὸν διάφραγμα, διεύθυνσις ὀφθαλμῶν πρὸς τὰ κάτω, ὑπαρξίς ὀδόντων 4 τομέων, 2 κυνοδόντων καὶ 10 τραπεζιῶν) ἐμφαίνεται, ὁ τελευταῖος οὗτος ἐκ τούτων ἔλκει τὴν καταγωγήν, ὅτι δηλ. διακλάδωσις τις τῶν καταρρωθῶνων ἔδωκε γένεσιν τῷ προγόνῳ πιθηκανθρώπῳ ἡμῶν.

Μεταβαίνομεν νῦν εἰς τοὺς ἀνθρωπομόρφους, οἵτινες διαφοροῦνται εἰς Ὑλοβάτας (Γίββων), Ὀυραγγόταγγους καὶ Τρωγλοδότας (Γορίλλας, Χιμπατζῆς). Τούτων δὲ Γίββων ἔχει προσωπικὴν γωνίαν οὐχὶ μεγάλην, διάταξιν σπονδυλικῆς στήλης ἐλαφρῶς διάφορον τῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἐγκέφαλον πλουσιώτατον εἰς γύρους καὶ ἄλλους τινὰς χαρακτηριστάς, δι' ὧν ὑπερτερεῖ τῶν ἄλλων ἀνθρωποειδῶν, ἀλλ' ἕνεκα τῶν μακροτάτων αὐτοῦ βραχιόνων, τῶν ὀλίγων ἀνεπτυγμένων ἰσχίων, τῆς διαθέσεως τοῦ μυϊκοῦ συστήματος καὶ τινῶν ἄλλων ὑστερεῖ καὶ δὲν δύναται ἰσχυρῶς καὶ ἐρρωμένως νὰ διαμφισβητήσῃ τὸν ἐπίζηλον τίτλον.

Ὁ Ὀυραγγόταγγος ἔχει τὴν σπονδυλικὴν στήλην οὐχὶ εὐθείαν, ἄνω μέλη μακρότατα καὶ ἐλαττωματικά ὡς καὶ τὰ κάτω καὶ ἄλλους τινὰς χαρακτηριστάς, ὧν ἕνεκα ὑστερεῖ κατὰ πολὺ, ὑπερέχει ὅμως διὰ τῶν ἐγκεφαλι-

κῶν γύρων, τῆς χωρητικότητος τοῦ κρανίου τὸν προσηγηθέντα ἀντίπαλόν του.

Ὁ Χιμπατζῆς διὰ τοῦ ὑπερτέρου τοῦ τῶν ἄλλων ἀνθρωποειδῶν ἐγκεφάλου, τῆς καλλιτέρας σπονδυλικῆς στήλης, τῶν μελῶν, τῆς προσωπικῆς γωνίας πλησιάζει μὲν τοῖς ἀνθρώποις, δὲν συγγενεῖται ὅμως κατὰ πολὺ.

Τέλος δὲ Γορίλλας διὰ τοῦ ἀναστήματός του, τοῦ ἐγκεφάλου, τῆς μυϊκῆς διατάξεως τῶν ἄκρων, τῆς λεκάνης κ.λ.π. ὑπερτερεῖ καὶ ἐπαξίως θὰ δημφισβητῆ νὰ εἶναι ἡ προγονικὴ ἡμῶν ὄψις, ἀλλ' ἡ διάταξις καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πλευρῶν, ἡ σπονδυλικὴ στήλη, οἱ μεγάλοι κυνόδοντες καὶ ἄλλα ἀναγκάζουσιν οὐτὸν νὰ παραιτηθῆ τοῦ τοιοῦτου.

Ἐκ τούτων πάντων ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐκ τῶν ζώντων νῦν πιθήκων, οὐδὲν εἶδος ἢ γένος δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ὁ προπάτωρ ἡμῶν. Ἐκαστον τούτων διὰ τῶν μὲν χαρακτηριστικῶν πλησιάζει, δι' ἄλλων ὅμως ἀπομακρύνεται καὶ τούτου ἕνεκα ἐξ οὐδενὸς τούτων ἔλκει τὴν καταγωγήν ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μόνον δύναται νὰ θεωρηθῆ ὁ ἐξάδελφος τῶν ἀνθρωποειδῶν μεθ' ὧν κοινὸν τὸν προπάτωρα ἔχει.

Ἀποτυχόντες λοιπὸν ἐνταῦθα νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὸν πρόπαππον ἡμῶν, ἀναζητήσωμεν αὐτὸν μεταξὺ τῶν ἀπολελιθωμένων.

Ἀνισχυρῶς ὅμως ἡ παλαιοντολογία ἐλάχιστὰ ἡμῶς ὠφελεῖ καὶ συντρέχει. Ἀπολελιθωμένοι πίθηκοι πολὺ ὀλίγοι σχετικῶς ἀνεκαλύφθησαν καὶ τοῦτο διότι ζῶντες ἐπὶ τῶν δένδρων, (ὅταν δὲν πίπτωσιν κατὰ τύχην εἰς τὸ ὕδωρ) σπαιτως κατὰ τὸν θάνατόν των ἐθροίζονται εἰς ὄρους ἐπιτρέποντας τὴν διατήρησιν καὶ ἀπολίθωσιν τοῦ σκελετοῦ των.

Αἱ πατρίδες ἀφ' ἑτέρου τῶν ἀνθρωπομόρφων πιθήκων, αἱ τροπικαὶ δηλ. χῶραι τῆς Ἀφρικῆς, αἱ νῆσοι Βόρνεος καὶ Σουμάτρα, ἐν αἷς δέον νὰ ἀναζητήσωμεν τὸν συνδευκὸν ζητούμενον τύπον, τὸν ἐλλείποντα κρίκον, εἶναι εἰσέτι κατὰ πολὺ ἄγνωστοι ὑπὸ ἔποψιν παλαιοντολογικῆν τῶν θηλαστικῶν τῶν τελευταίων γεωλογικῶν περιόδων (πλειοκαίνου καὶ τεταρτογενούς).

Ἐν τούτοις χάρις τῇ ἀκαμάτῳ τῶν γεωλόγων καὶ παλαιοντολόγων ἐρεῦνῃ, ἤλθον εἰς φῶς λείψανα ἐκλειψάντων πιθήκων. Τούτων τὰ κυριώτερα εἶδη τὰ διεγείραντα τὴν προσοχὴν καὶ ἐπισπάσαντα τὴν μελέτην ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος τοῦ ἐπιστημονικοῦ παλαιοντολογικοῦ κόσμου εἶναι τρία.

Κατὰ 1856 ἐν τοῖς στρώμασι τοῦ Saint-Gaudens παρὰ τὰ Πυρηναῖα ἀνευρέθησαν λείψανα πιθήκου κληθέντος *Auroplithecus*. Ἐπὶ πολὺ οὗτος ἐνομίσθη ὅτι πλησιάζει τοῖς ἀνθρωπομόρφοις, καὶ εἰς τοῦτον ἀπέδωκεν τὴν λάξυσαν ὀργάνων τινῶν λιθίνων ἐκ σκληροτάτου λίθου ἐν τοῖς στρώμασι τοῦ Aurillac τῆς Γαλ-

τίας εὐρεθέντων. Ἄλλ' αἱ ἐπὶ μῖας κάτω τούτου σιαγόνος ἐργασίαι τοῦ κ. Gaudry ἀπέδειξαν τὸ ἀβάσιμον τῆς γνώμης ὅτι εἶναι ὁ πρόδρομος τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ κάτω σιαγὼν του εἶναι μακρὰ τὸ κρανίον λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ προέχον. Πρὸς τοῦτοις ὁ πώγων παχύνεται πολὺ καὶ φέρεται πολὺ πρὸς τὰ ὀπίσω μεταξὺ τῶν 2 τῆς σιαγόνος βραχιόνων, συνεπῶς ἡ γλῶσσα ἔχει ὀλίγην θέσιν· ἔπρεπε νὰ εἶναι στενὴ πολὺ καὶ λίαν διάφορος τῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄν ἠδύνατο λοιπὸν ὁ πίθηκος οὗτος νὰ ἔχη φωνὴν ἑναρθρον εἰς οὐδένα βαθμὸν. Διὰ τοῦ παχέος πώγωνος, ὁ Ἀρνοπίθηκος εἶναι πολὺ κατώτερος τῶν παρόντων Ἀνθρωπομόρφων, πλησιάζων πολὺ τῷ Γορίλλᾳ. Οἱ κυνόδοντες εἶνε ἰσχυρότατοι μετ' ἐπιφανείας μεζονος τῆς τῶν ἄλλων ὀδόντων, οἱ ψευδοτραπεζίται ὁμοιάζουσι τοῖς τῶν πιθήκων καὶ οὐχὶ τοῖς τοῦ ἀνθρώπου· οἱ δὲ γνήσιοι ἀνὶ νὰ εἶναι στρογγυλοειδεῖς ὡς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐπιμηκύνονται ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσθεν.

Συνελόντ' εἰπεῖν, τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ Ἀρνοπίθηκος ἦν ὁ ἦτιον ἀνεπτυγμένος τῶν Ἀνθρωποειδῶν, καὶ συνεπεία τῆς μεγάλης διαφορᾶς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀρχαιοτάτου τῶν προϊστορικῶν ἀνθρώπων, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκληφθῆ καὶ θεωρηθῆ ὡς ὁ προπάτωρ ἡμῶν.

Τὴν οὕτω ἐπελθοῦσαν τότε ἔλλειψιν τοῦ συνδευκὸς κρίκου, ἐφάνη εἶτα ὅτι ἐπλήρωσεν ἡ ἀνεύρεσις παρὰ τὸ Sansan τῆς Nord-Nigeria τῆς Ἀφρικῆς τεμαχίου κάτω σιαγόνος ἀποδοθείσης εἰς ζῶον κληθὲν *Pliopithecus antiquus*.

Μέχρι, τέλος, τοῦ 1894 ὁ πλειοπίθηκος ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ συγγενέσιον τῷ ἀνθρώπῳ ζῶον τῶν ὄσων ἐγνωσκοντο, ὅτε εὐτυχῶς νέα ἀνακάλυψις ἐπῆλθε, δι' ἧς ὁπωσδήποτε ἀρκούντως φῶς ἐπεχύθη ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ ζητήματος καὶ δύναται τις εἰπεῖν ἀνευρέθη ὁ ἐλλείπων σύνδεσμος. Πρόκειται περὶ τοῦ *Pithecanthropus erectus* ἢ τοῦ Ἀνθρώπου τῆς Ἰάβας (*Homo Javanensis*), ὃν ὁ ἰατρὸς Εὐγένιος Dubois ἀνεῦρε εἰς τὰς ἡφαιστείους τέφρας τοῦ Trinil ἐν Java μετὰ ἀπολελιθωμένων ζῶων, ὧν τινα ἀνήκουσιν εἰς σήμερον ἐξαφανισθέντα γένη, καὶ ὃν ἐξήτασεν ὁ πολὺς E. Haeckel. «Εἶναι, λέγει οὗτος, ὁ τοσάκις ζητηθεὶς μνηστὴρ τῆς κενῆς θέσεως ἐν τῇ σειρᾷ τῶν Πρωτεύοντων, ἧς νῦν ἐκτείνεται συνεχῆς ἀπὸ τῶν κατωρρωθῶνων πιθήκων μέχρι τοῦ ἀνθρώπου τοῦ τελειοτάτου τὸν ὀργανισμόν». Καὶ ὄντως, διὰ τῆς στάσεώς του καὶ τοῦ ἀναστήματός του (1μ, 657), ὁμοίου δηλ. τῷ τοῦ μέσου ἀνθρώπου, διὰ τοῦ κρανίου του, οὗ ἡ χωρητικότης (900—1000 κυβ. ἐκατ.) ἐπερβαίνει σχεδὸν κατὰ τὸ ἡμῖσι τὴν μεγαλειότητα περιεκτικότητα τῶν γνω-

στῶν μεγάλων ἀνθρωπομόρφων κρανίων, ὁ πιθηκάνθρωπος ἢ ὁ *Homo Javanensis* ἀποτελεῖ μέρος τῆς γραμμῆς τῆς ἀνθρωπίνης ἐνώτων ἡμῶς μὲ τοὺς Γίββωνας, ἐκείνους δηλ. τῶν πιθήκων, οἵτινες, ὡς προηγουμένως εἶδομεν, πλησιάζουσι περισσότερον ἡμῶς διὰ τῆς διαμορφώσεώς των, καὶ οἵτινες θὰ κατάγονται ἐκ τῶν αὐτῶν ζωϊκῶν προγόνων.

Ἐν μόνον ἐλάττωμα εἰς τὸν πιθηκάνθρωπον ὑπάρχει, ἡ πιθανὴ δηλ. ἔλλειψις ἐνάρθρου γλώσσης, τοῦ πολυτιμωτάτου τούτου χαρακτηριστικῆς τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς ὁ *Manoenvier* διατείνεται. Ἡ στενότης τοῦ μετώπου, ἧς ἐπὶ τοῦ κρανίου τοῦ *Trinil* ἐπεκτείνεται πολὺ ἐπιτρέπει νὰ ἀρνηθῶμεν, ὅτι ἡ ἐγκεφαλικὴ χώρα τοῦ *Broca*¹ ἦν πλείον ἀνεπτυγμένη παρὰ τῷ πιθηκανθρώπῳ ἢ παρὰ τοῖς ἀνθρωπομόρφοις.

Τὸ τοιοῦτον ὅμως, ὡς εἶπομεν, πιθανὸν μάλλον εἶναι ἢ βέβαιον, καὶ τούτου ἕνεκα δὲν δυνάμεθα ὀριστικῶς νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ὑπαρξιν τοῦ λόγου παρὰ τῷ *Hominii Javanensis*.

Οὕτω λοιπὸν ἄχρι σήμερον ὡς ἄξιος τοῦ ἐπιζήλου ἀξιώματος θεωρεῖται ὁ Πιθηκάνθρωπος, καίτοι τινὲς τὰ μάλα ἐναντίοι τῆς Δαρβινείου θεωρίας ἀρνοῦνται νὰ ἀναγνωρίσωσιν τοῦτον ὡς τὸν τοῦ ἀνθρώπου πρόγονον, ἐξακολουθοῦντες οὕτω νὰ ἀντικρούσωσιν ὡς ἐσφαλμένην τὴν μεγάλην θεωρίαν. Ἄλλ' ἂν καὶ πρὸς στιγμήν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Πιθηκάνθρωπος δὲν εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ κυρίως προπάτωρ, εἶναι ὅμως μέλος τῆς ζωϊκῆς κλίμακος στενωτάτα τὸν ἀνθρώπον συνδέον τοῖς πιθήκοις καὶ οὐδέις, εἰμὴ ὁ ἐθελουφλῶν, δύναται νὰ ἀρνηθῆ τὸ τοιοῦτον. Εὐρισκόμεθα ἀναμφιβόλως τῇ βοήθειᾳ τοῦ Πιθηκανθρώπου ἐγγύτατα τῷ ἐλλείποντι κρίκῳ, καὶ ἂν ἀναμνησθῶμεν, ὅτι ἡ Παλαιοντολογία μόλις ἀπὸ τῆς τοῦ Κυβιέρου (1769-1832) ἐποχῆς ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐπιστήμη μόλις δηλ αἰῶνος βίον ἔχει καὶ ἐν τούτοις κατώρθωσε πολλὰ νὰ ἐπιτελέσῃ, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἂν δὲν εὐρέθη ἐν τῷ Πιθηκανθρώπῳ ὁ σύνδεσμος, ἐγγὺς ὁ χροῦνος τοῦ τοιοῦτου.

Ταχέως τῇ ἀενάῳ φρονίδι τῶν μυστῶν τῆς χαρίσεως ταύτης Ἐπιστήμης, θὰ ἔλθῃ εἰς φῶς ὁ ὀριστικῶς πρόγονος ἡμῶν καὶ ἐγγὺς ἢ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος, ὁ δαιμόνιος τῆς ἀληθείας ζητητῆς, ὁ τὴν ΑΛΗΘΕΙΑΝ καὶ ταύτην μόνην ζητῶν νὰ μύθη καὶ νὰ γνωρίσῃ, θὰ ἴδῃ τὸν προπάτωρα αὐτοῦ, τὸ ὃν δηλ. τὸ ἐνῶνον αὐτὸν μετὰ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου, οὗ

¹ Αὕτη κεῖται ἐν τῷ ὀπίσθῳ τριτημορίῳ τοῦ τρίτου μετωπικοῦ γύρου εἰς τὸ ἀριστέρον ἡμισφαίριον, καὶ εἶναι ἡ ἕδρα τοῦ ἐνάρθρου λόγου. Εἰς ἀσθενεῖς πάσχοντας ἐξ ἀφασίας, ἢ χώρα τοῦ *Broca* εὐρέθη πολὺ ἠλλοιωμένη, εἰς τινὰς δὲ ἀνθρώπους κεῖται εἰς τὸ δεξιὸν ἡμισφαίριον.

κατέχει τὴν ἀνωτάτην τιμητικὴν θέσιν. Βεβαίως καὶ δυστυχῶς αἱ ἰδέαι αὐτῆς ταράσσει καὶ ἐξεγείρει καθ' ἑαυτῆς τοὺς ἀρεσκομένους νὰ περιβάλλωσι διὰ λαμπροῦ περισιέματος τὴν ἀνθρωπίνην κοιτίδα, καὶ ἂν ἐθέτομεν τὴν ἡμετέραν δόξαν ἐν τῇ γενεαλογίᾳ ἡμῶν καὶ οὐχὶ ἐν τοῖς ἰδίοις ἡμῶν ἔργοις, ἠδυνάμεθα τῷ ὄντι νὰ τομιζώμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ταπεινουμένους. Ἄλλ' ὅμως τί εἶναι τῶντι ἢ νέα αὐτῆς κατὰ τῆς ἡμετέρας φιλαυτίας προσβολή, ἀπέναντι τῆς ὑπὸ τῆς Ἀστρονομίας ἤδη ἡμῖν ἐπιβληθείσης; Ὅτε καθώριζον τὴν θέσιν τῆς γῆς ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ κόσμου καὶ ἐνόμιζον τὸ σύμπαν δημιουργηθὲν χάριν τῆς γῆς καὶ τὴν Γῆν χάριν τοῦ Ἀνθρώπου, ἡ ἡμετέρα ὑπερηφάνεια ἠδύνατο νὰ ἰκανοποιηθῆται. Καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῆς ἡ γεωκεντρικὴ σχετικῶς πρὸς τὴν γῆν καὶ ἀνθρωποκεντρικὴ σχετικῶς πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἦτο συστηματικώτατα ἐσχηματισμένη κατέργησεν ὁμοίως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπεδείχθη δι' ὁ πλανήτης ἡμῶν εἶναι εἰς τοῦ ἡλίου ταπεινὸς δορυφόρος καὶ δι' αὐτὸς ὁ ἥλιος εἶναι ἀπλῶς ἐν τῶν φωτεινῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ. Ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπεσιράφη ἀληθῶς πρὸς τὴν μετριοφροσύνην ὁ ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ σήμερον. Δὲν ἀνέτελλε πλέον ὁ ἥλιος χάριν αὐτοῦ καθ' ἑκάστην πρωΐαν, δὲν ἀνῆλθε χάριν αὐτοῦ τὰς ἀναριθμήτους λαμπάδας τοῦ καθ' ἑκάστην ἑσπέρας ὁ οὐράνιος θόλος, ἡ πλάσις δὲν ἦτο πλέον δεδημιουργημένη ἐπιτήδης χάριν αὐτοῦ.

Ὅπως ὁ χωρικός, ὅστις εἶχε τὴν κοσμοκρατορίαν ονειροπολήσει, ἀφυπνίζετο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀπλῇ καλύβῃ· δὲν εἶδεν ἑαυτὸν ἄνευ λύπης οὕτω ομικρυνόμενον· ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἢ τοῦ φεγγαλέου ονειροῦ ἀνάμνησις ἐπερχομένη τὴν διάνοιάν του ἐτάραττεν.

Ἐξ ἀνάγκης ὁμοίως ὑπέκρινε τὴν κεφαλὴν ἔκλιπε, τῇ πραγματικότητι συνεμορφώθη καὶ σήμερον μὴ ὂν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος τῆς πλάσεως, παρηγορεῖται οκειπτόμενος δι' εἶναι πράγματι ὁ βασιλεὺς τῆς Γῆς.

Ἡ βασιλεία αὐτῆς ἡ ἀδιαφιλονίκητος καὶ ἐφ' ἣν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι ὑπερήφανος ὁ ἄνθρωπος κατὰ τί ἀπειλεῖται ἢ ἐλαττοῦται διὰ τῆς γνώσεως τῆς βαθμιαίας τῶν εἰδῶν μεταμορφώσεως; Ἔσται ἄρα γε ἥτιον πραγματικὴ, ἂν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου κατεκτήθη, ἢ ἂν ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ προγόνων ἐκληρονομήθη; Νομίζομεν, Οὐχί!! Ἡ νέα λοιπὸν διδασκαλία μηδαμῶς τὸν ἄνθρωπον ὑποτιμῶσα μηδὲ τὴν γένεσιν αὐτοῦ, μεγεθύνει καὶ ἐξευγενίζει τοῦναντίον καὶ ἐκείνον καὶ ταύτην, καταδεικνύουσα αὐτῷ τὴν μεγάλην δυνάμιν του διότι αὐτὸς οὗτος ἐκλήσατο τὴν ἀξίαν ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος καὶ ἐξαοκῶν αὐτήν!!¹.

Γ. Κ. Γεωργαλάς

¹ Ἐκ τοῦ Flammariion. Φυσικῶν Ἐπιστημῶν

ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ

Τὸ Τριχλωροῦχον ἄζωτον εἶνε ὑγρὸν κίτρινον, ἐλαϊώδες, ὑπερ ἐπιψυδόμενον διὰ στερεοῦ σώματος ἐκπυροσκοπεῖ μετὰ φουερῶς δυνάμεως. Ἡ ἐκπυροσκοπότησις αὐτῆς παράγει μέγα ποσὸν θερμότητος ἀνερχομένου εἰς 38450 μονάδας θερμότητος. Τὰ ἐκλυόμενα δὲ ἀέρια κατὰ τὴν ἐκπυροσκοπότησιν ἐξασκοῦσι πίεσιν εἰς κλειστοὺς σωλῆνας 5461 ἀτμοσφαιρῶν.

Τὸ Βρώμιον ἐξουδετεροῖ τὸ δηλητήριον τὸ ὅποιον ἔχουσι τὰ βέλη τῶν Ἀγρίων τῆς Ἀφρικῆς, τὸ ὅποιον ὀνομάζεται Curare.

Ὁ Φωσφόρος ἀνεκαλύφθη τυχαίως τῷ 1669 ὑπὸ τοῦ ἀλχημιστοῦ Brandt ἀναζητοῦντος τὸν φιλοσοφικὸν λίθον ἐν τοῖς οὐροῖς. Ὁ Kunkel ἐξήγαγε αὐτὸν ἐκ 10 στατήρων οὐρῶν καὶ ἐτίματο τότε ὡς ὁ χρυσός. Τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν ὀσπῶν ἀνεκάλυψεν ὁ Gahn τῷ 1769, ὁ δὲ Scheele ἐδίδαξε τὸν τρόπον τῆς παραγωγῆς του ἐξ αὐτῶν. 100 δὲ ὀκτάδες ὀσπῶν παράγουσι 10—12 ὀκτάδες φωσφόρου.

Κράμα ἐξ 8 μερῶν Μολύβδου, 15μ. Βιουμουθίου, 4 μ. Καδμίου καὶ 3 μ. Καδμίου, τὸ ὅποιον καλεῖται μέταλλον τοῦ Wood, ἀπαλύνεται εἰς θερμὸν ὕδωρ 60° θερμοκρασίας, εἰς 65° δὲ εἶνε ἐντελῶς ὑγρὸν.

Τὸ Θεϊκὸν ἀσδέστιον ἦτοι ἡ γύψος περιέχει κατ' ἀρχὰς 2 μέρη ὕδατος. Ὅταν ὁμοίως θερμανθῆ εἰς 115° ἀποβάλλει τὸ ὕδωρ τοῦτο καὶ μεταβάλλεται τότε εἰς τὴν λεγομένην κεκαυμένην γύψον. Αὕτη δὲ ἐνούμενη μεθ' ὕδατος σχηματίζει πολτον ὅστις σκληρύνεται εἰς τὸν ἀέρα ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν. Ἐπὶ τῆς ιδιότητος δὲ ταύτης στηρίζεται ἡ παρασκευὴ ἀγαλματίων, ἐκμαγείων κλπ. Ἄν ὁμοίως ἡ γύψος θερμανθῆ εἰς 200° χάνει τὴν ιδιότητά ταύτην νὰ σχηματίζῃ πολτον, καὶ λέγεται τότε νεκρά.

Θ. Σ. Β.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΧΡΥΣΗΣ ΜΟΥΜΙΑΣ

- Ἡ ἐρωμένη τοῦ Ἀντινόου
- Ὁ ψευδὴς Σκαρβαθίος
- Τὰ Διονυσιακὰ ὄργια

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ

Ποῖαν σχέσιν δύνανται νὰ ἔχη ἡ Ἀρχαιολογία μετὰ τὸν Πνευματισμόν; Τὴν σχέσιν αὐτὴν ἀποκαλύπτει ἐν συνευτεύξει πρὸς τὴν Παρισινήν «Πρωϊάν» ὁ Αἰγυπτιακὸς καὶ βιβλικὸς ἐρευνητὴς τῶν Πτολεμαϊκῶν ἰδίως χρόνων τῆς Αἰγύπτου Γάλλος ἀρχαιολόγος κ. Γκαγιέ.

Ἐπ' ἐρώσει αἱ ἀνσκαφῆς τὰς ὁποίας ἐνήργησα, εἶπεν, ἀπέβησαν ἰδιαίτερος ἀπὸ ἄλλο ἔτος καρποφόροι. Φέρω εἰς Παρισίους μετὰ πολλῶν ἄλλων σπανίων εὐρημάτων καὶ πολλὰς χρυσομέναις μούμιαις. Οὐδεμίαν τοιαύτην ὑπάρχει εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ μουσεῖα, οὐδὲ εἰς αὐτὸ τὸ μουσεῖον τοῦ Καίρου. Καὶ ἂν τῷ 1900 εἰς τὴν Διεθνή Ἐκθεσιν δὲν εἶχεν ἐπιδειχθῆ μία χρυσοῦς μούμια ἀνήκουσα εἰς Αἰγύπτου συλλέκτην, εἰς ὃν καὶ ἐπιστράφη, αἱ ὑπ' ἐμοῦ ἀνευρεθεῖσαι θὰ εἶχον τὰ πρωτεῖα.

Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει μία, ἣτις ἐν τῇ ζωῇ τῆς ὑπῆρξεν ἐρωμένη τοῦ Ἀντινόου. Δὲν ὀνομάζει: οὔτε μὲ τὴν Θεΐδα οὔτε μὲ τὴν Λευκονύχην οὔτε μὲ τὴν Ροδόπιδα. Ἐχει μαύρην κόμην σγουρὰν τόσον ὥστε νὰ φαίνεται ὡς κλάδοι μαύρων σταφυλῶν. Βεβαίως ὑπῆρξε πολὺ ὠραία. Ἀλλὰ δὲν πρέπει κυριολεκτικῶς νὰ λογισθῆ ἡ ὀνομασία τῆς «ἐρωμένης» τῆς ἀναπολούσης εἰς τὴν φαντασίαν ἰδέας τρυφῆς καὶ ἡδυπαθείας. Ἀλλ' ἀπλῶς πρέπει νὰ λεχθῆ, ὅτι ὑπῆρξεν ἡ γυνὴ αὕτη ἱέρεια, ἐξ ἐκείνων αἵτινες ὡς αἱ Βακχίδες, ἐχόρευον λυσίκομοι, ὅπισθεν τοῦ ἄρματος τοῦ νεαροῦ Θεοῦ (ἀφοῦ ὁ Αἰγύπτιος Ἀντινόος ἦτο ἀπλῆ προσωποποίησις τοῦ ἀρχαίου Βάκχου) συμβολίζουσαι διὰ τῶν ἐκστατικῶν στάσεων καὶ κινήσεων των, τῆς ἡδυπαθοῦς γοργότητος των τῆς μεθυστικῆς παραφροσύνης των, τὴν ἀνεύρωσιν τῆς Γῆς, τῆς δικαιογομένης εἰς τὰς ἐκρινὰς θωπείας τοῦ Θεοῦ τῆς γονιμότητος καὶ τῆς χαρᾶς.

Ἡθέλησα ὁμοίως, ἐξηκολούθησεν ἐν τῇ συνευτεύξει τοῦ ὁ κ. Γκαγιέ νὰ μάθω τὸ ὄνομα τῆς. Ματαίως ἠρεύνθησα τοὺς παπύρους. Τέλος κατέφυγα εἰς τὸν πνευματισμόν. Καὶ ἰδοὺ πῶς. Τρία ἔτη πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς μούμιας εἶχα γνωρίσει ἕνα πολὺ περίεργον τύπον νευρασθενικοῦ ἀνθρώπου, τὸν κ. Π. μαθητὴν ἑνὸς τῶν σπουδαιότερων τῆς Γαλλίας ψυχιάτρων.

Ὁ κ. Π. εἰδικῶς κατέγινεν εἰς τὰς ἀποκρύφους ἐπιστήμας καὶ κατάρθωσεν, ὥστε ὁ

ταν κρατῆ ἀντικείμενόν τι ἀνῆκον εἰς οἰονδήποτε ἀνθρώπον, δύνανται νὰ ἐπιτύχη νοερῶς τὴν ἀναβίωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἔστω καὶ ἂν χιλιάδες ἔτων τὸν χωρίζουν ἀπ' ἐκείνου. Τὴν πρωτοφανῆ αὐτὴν ἐπιληπτικὴν κατάστασιν θέλων νὰ ἐξετάσω, καὶ ζητῶν νὰ ἴδω ἂν πρόκειται περὶ ἀληθείας ἢ περὶ ἀγυρτείας ἔδωκα εἰς τὸν κ. Π. ἕνα σκαρβαθίον, ὃν παρυσίασα ὡς ἀρχαιοτάτον. Ἐνῶ δὲ ἀνέμενα νὰ ἀκούσω σωρεῖαν ψευδολογιῶν, ὁ κ. Π. περιπέσας εἰς τὴν ἐπιληπτικὴν κατάστασιν τοῦ πνευματισμοῦ μου ἐξιστόρησε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ φελλάχου, ὅστις ἐν τινι ἀποκρύφῳ καλύβῃ τῆς Αἰγύπτου, κατεσκευάζε τὸν κιβδηλὸν σκαρβαθίον, προσθέσας ὅτι εἰς τὴν σκηνὴν ἐκείνην ἦμην καὶ ἐγὼ παρών. Ὅντως δὲ τὸν σκαρβαθίον ἐκείνον, κιβδηλοποιὸς τις φελλάχος τῆς περὶ ἀγυρτείας μου εἶχε κάμει καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ μου, ὅπως δύναιμι νὰ βασισθῶ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγνωρίζω εὐκόλως τοὺς ψευδεῖς τῶν ἀληθῶν σκαρβαθίων.

Πεπεισμένος λοιπὸν περὶ τῆς ἀληθείας τῆς τέχνης τοῦ κ. Π. τῷ παρέδωκα χρυσοῦν δακτύλιον, εὐρεθέντα ἐν τῇ μούμια, τὸν ἔλαβε, τὸν ἐφόρησεν, ὅπως ἀποδιώξῃ πᾶσαν τυχούσαν ἐπαρῆν, καὶ θέσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου του, περιέπεσεν εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ὑπνωτισμοῦ. Ἀμέσως δὲ ἤρχισε νὰ περιγράψῃ λεπτομερῶς τὸ τέμενος τοῦ Ἀντινόου, τοῦ ὁποίου τὰς ἀληθείας μόνος ἐγὼ ἠδυνάμην νὰ πιστοποιήσω, τὴν τελετὴν τῶν Διονυσιακῶν ὀργίων, τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τῆς «ἐρωμένης» ἱερέας ἣτις, διετρυπά πρὸς ἀναψυχὴν τὰς καρδίας λευκῶν περιστερῶν μὲ μίαν μακρὰν ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ καρφίδα. Τότε ἔμαθα καὶ τὸ ὄνομα τῆς. Ὄνομάζετο ἡ Ἀρτεμισία.

Ταῦτα λοιπὸν μοι εἶπεν ὁ κ. Γκαγιέ, ἄνθρωπος μετὰ πολλῆς ἀφοσιώσεως, ἀφιερωθεὶς εἰς τὴν Ἀρχαιολογίαν. Δὲν δυνάμεθα βεβαίως ν' ἀποφανθῶμεν, ὅτι ὁ Γκαγιέ παραλογίζεται.

Π. . . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Πόθεν και πώς επήγαζον τα θαύματα του Χριστού; Διά τίνος φυσικής και υπερφυσικής δυνάμεως έγινοντο ταυτα;

Υπάρχουσι οι φρονοῦντες, οτι τα θαύματα του Χριστου ωφείλοντο εις την πεποιθησιν, ην οι ασθενουντες ειχον επι την θεραπευτικην αυτου δυναμιν και εις την γοητειαν, ην επ' αυτων ησκει το κηρος των λογων του και η γλυκύτης του βλέμματός του. Και όπως διαπιστώσασιν τοῦτο, φέρουσι παραδείγματα, καθ' α θεραπεύθησαν ασθενεις δια της πεποιθήσεως, οτι θα εθεραπευοντο και επικαλούνται και την δημολογουμένην επίδρασιν της ψυχικής διαθέσεως επι της καταστάσεως του σώματος.

Αν μᾶς εξηγοῦν ὁμως, δια τίνος φυσιολογικῆς αἰτίας και ποίου μέσου και σκοποῦ γίνονται και γίνονται τοιαυτα θαύματα, αφού δὲν παραδέχονται θείαν, ανωτέραν, παντοδύναμον και άόρατον δύναμιν; Πως εἶνε δὲ δυνατὸν δια μόνης της πίστεως και επιθυμίας μας να αποκτήσωμεν υλικήν τινα η ηθικὴν μεταβολήν του εγώ μας η πραγματικὸν προσωπικὸν ὄφελος ἡμῶν, χωρὶς να μεσολαβήσῃ άόρατός τις ἐφ' ἡμῶν επίδρασις, ανωτέρα θέλησις και δύναμις;

Βεβαίως δια της πίστεως εις ανωτέραν δύναμιν, εις την θεότητα και παντοδυναμίαν αυτης, πολλοι εθεραπεύθησαν, ἀλλ' η πίστις και πεποιθησις μόναι δὲν αρκοῦσι δια τοιαυτα θαύματα και απαιτεῖται ἡμεσολάβησις του αιτιατου, η συνδρομή του χορηγου της αιτήσεως, ως εἶταν ζητῶμεν τι παρὰ τινος και εἰμεθα βέβαιοι περὶ της χορηγίας. Ὅσον θέλετε εχετε πίστιν και πεποιθησιν, οτι θα πλουτίσῃτε και θ' απολαύσῃτε καλὸν τι· αν δὲν συντελέσῃ η θεία χάρις, οὔτε χρήματα, οὔτε τὸ καλὸν θ' απολαύσῃτε. Ἡ πίστις προκαλεῖ την εἰμένειαν της χάριτος. Ἡ πίστις λοιπὸν εἶνε ὁ μεσάζων πνευματικὸς ἀγωγὸς μεταξὺ δημιουργοῦ και δημιουργήματος, μεταξὺ Θεοῦ και ἀνθρώπου. Και οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι· μόνον δια τοιαύτης ἐπικοινωνίας δύναται να συγκοινωνήσῃ ὁ πνευματικὸς κόσμος.

Ἴδὸν και τὰ παραδείγματα.

Τὸ Εὐαγγέλιον αναφέρει θεραπειαν ασθενους μακρὰν εὐρισκομένου του Ἰησοῦ και μόνον δια του λόγου αυτου θεραπευθέντος του ἐκ Καπερναοῦμ δούλου του ἑκατοντάρχου. «Υπαγε» τῷ λέγει ὁ Ἰησοῦς, και ὡς ἐπίστευσας γενήθητω σοι». Και ὄντως ὁ ποὺς αυτου λάθη τῆ ὥρα εκείνη. (Ματθ. η', 13). Ἡ θεραπεία αυτη ἐγένετο, ὡς εἰκός, δια της πίστεως τῆτου.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἐν τῷ Θ' κεφαλαίῳ του Εὐαγγελίου του, αναφέρει την θεραπειαν ἐνὸς ἐκ γενετῆς τυφλοῦ, οστις δὲν ἔπασχε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἔστερεῖτο

ἐντελῶς τοιούτων, ἐπὶ του προσώπου του δὲ διεκρίνετο μόνον τὸ σχῆμα των κογχῶν των ὀφθαλμῶν, οἵτινες οὐδόλως εἶχον ποτὲ σχηματισθῆ ἐντὸς αυτων. Ὁ δὲ Κύριος δὲν ἐθεράπευσεν ὀφθαλμοὺς ἀνυπάρκτους, ἀλλ' ἔπλασε τοιούτους ἐκ πηλοῦ. Και ὄντως ἀέπτυσε χαμαὶ και ἐποίησε πηλὸν ἐκ του πύσματος και ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς του τυφλοῦ και εἶπεν αυτῷ: «Υπαγε, νίψαι εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ». Ἀπῆλθεν, οὖν και ἐνίψατο και ἤλθε βλέπων». Ὁ Ἰησοῦς ἐπετέλεσε και θαύματα ἀναστάσεως νεκρῶν, ἐπαναφέρων εις την ζωὴν τὸν υἱὸν της ἐν Ναὶν χήρας, την παιδίσκην, τὸν φίλον του Λάζαρον, την τετάρτην ἀπὸ του θανάτου του ἡμέραν και πλείστους ἄλλους.

Τινὲς ἀορίστως διατείνονται, οτι δια του ὑπνωτισμοῦ, της ὑποβολῆς και της ἀδθυποβολῆς εἶνε δυνατὸν να προκαλέσῃ τις τοιαυτα θαύματα και ἄλλα παραπλήσια, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐπεξηγοῦσιν οὔτοι και τίτι τρόπῳ, δια τίνος ἀοράτου δυνάμεως διενεργοῦνται ταυτα. Τὰ φαινόμενα του ὑπνωτισμοῦ και της ὑποβολῆς, εἰσὶν ὄλως διάφορα και περιορίζονται εις τὸν κύκλον των διενεργούτων ταυτα προσώπων, εἰοὶ δὲ ὄντως θαυμάσια δια τοὺς μὴ ἐννοοῦντας ταυτα, ἐνῶ τὸνναντίον τὰ θαύματα ἀπορρέουσιν ἐκ της θείας δυνάμεως, ὅποτιαν η θεία αυτη δύναμις θέλει να ἐκδηλώσῃ την θεϊκήν και παντοδύναμον αυτης ἐπιρροήν και επίδρασιν ἐπὶ του ἀνθρώπου, δια της ψηλαφητῆς μεταβολῆς, ὄρισμένου ἐπ' αυτου σημείου.

Τὰ θαύματα ὅθεν εἰοὶ θεία χάρις, ἐπερχομένη καθόπιν εὐσεβοῦς και εὐκρινούς ἐπικλήσεως του μετὰ πίστεως προσευχομένου.

Φ. Π.

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Εὐφρεῖς θεωροῦμεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μᾶς κρίνουν εὐμενῶς.

Ὅστις κισθάνεται τὴν τρέλλαν του, δὲν εἶνε δυνατὸν να μὴ ἀνκατήτῃ τὸ λογικὸν του.

Κάλλικ να γίνῃς γέρος σύζυγος, παρὰ να μὴ γίνῃς καθόλου.

Προτιμότερα μιὰ γυναίκα ἀπὸ ξύλο, παρὰ καθόλου.

Ἀρελεῖς λέγονται αὐ νεάνιδες που δὲν ἐννοοῦν μερικὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἐμάντευσαν ἀπὸ πολλοῦ.

ΤΕΡΠΝΑΙ ΑΣΧΟΛΙΑΙ

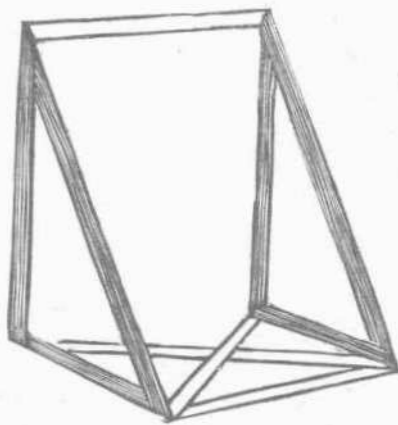
Μεταξὺ πολλῶν μελῶν ἐκάστης οικογενείας θὰ εὐρίσκειται ἀναμφιβόλως και ἐν πρόσωπον ἀσχολούμενον εις ἐρασιτεχνικὰ καλλιτεχνήματα μετ' ἀρκετῆς ἐπιτυχίας, ὥστε πολλάκις να δύναται ν' ἀντικαθιστῇ και ἀναγκαῖον ἐργάτην.

Ὅτιω πολλάκις νεαροὶ παῖδες ἐπιτηδεύονται ἐντέχνως εις την ξυλουργικήν, κατασκευάζοντες διάφορα χρήσιμα της οἰκίας ἄνευ ἐξόδων πολλῶν και ἀπασχολούμενοι κατὰ τὰς ὥρας της ἀργίας και δὴ κατὰ τὰς διακοπὰς του σχολείου.

Μικρὰ καθίσματα τῶν ποδῶν, καθίσματα κήπων, στηρίγματα ἀνοδοχείων, ἱταζέρας, περισσότερεῶνας, ὀρνιθῶνας και πλείστα ἄλλα εἶνε εὐκόλον να κατασκευασθῶσιν οὔτως ἀνεξόδως.

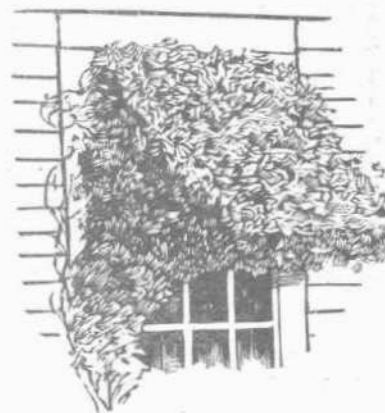
Ἡδη παρουσιάζομεν εις τοὺς ποιούντας μικροὺς ἐρασιτέχνας ἐργάτας, ἐν χρησιμώτατον και εὐκολώτατον ἔργον, ἀναγκαῖον πρὸ πάντων δια τοὺς κατοικοῦντας ἐξοχικὰ οἰκήματα. Πρόκειται περὶ κατασκευῆς σκιᾶδων παραθύρων.

Παρατηρήσατε την κάτωθι εἰκόνα Α'. Δεικνύει παράθυρον σκιαζόμενον δια της γνωστῆς ἐκείνης σκιᾶδος των παραθύρων ἐξ ὑφάσματος λινοῦ ραβδωτοῦ. Θέλετε και σεῖς να εχετε τοιοῦτο ἀντὶ ἐλαχίστης δαπάνης; Ρίψαι ἐν βλέμμα εις την εἰκόνα Β'. Εἰμεθα βέβαιοι οτι θα μειδιάσετε πρὸ της ἀπλουσιότητος κατασκευῆς του. Λάβετε λοιπὸν τὸ πλάτος του παραθύρου σας (ὄχι μόνον του ἀνοίγματος ἀλλὰ και του περιθωρίου) και κόψαιτε ἐπὶ του μέτρου τούτου 4 πήχεις ἐκ στερεοῦ ξύλου. Ἐπ' αυτων ἦδη βα-

Εἰκ. Β

κοὶ εἰπέτετε ἐπὶ της ψιθυρῆς σκιᾶδος σας τοὺς κλώνους περικοκλάδος τινός.

Εἰκ. Γ

Ὅτιω θα εχετε σκιάδα ὡς ἡ ἐν τῇ Γ' εἰκόνη ἡμῶν.

ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΜΟΥ Ὁ ΕΡΩΣ

(Κατὰ τὸ γαλλικόν).

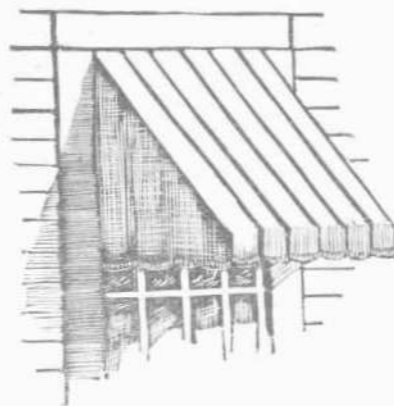
Αὐτῶν των στιχῶν μου ὁ ἔρωσ δὲν εἶνε ἔρωσ φαντασίας, οὐδὲ ἀναμυσσῆ πρόσκαιρος ὀρκους αἰωνίας παρουσίας.

Θείας μὴ ὄν τέχνης ἑταῖρος ἐρώτων δὲν ὑμῶ θυσιᾶς αὐτῶν των στιχῶν μου ὁ ἔρωσ δὲν εἶνε ἔρωσ φαντασίας.

Πλὴν εὐσταθοῦς καρδίας μέρος την πίστιν μόνον αὐτὸς ὑμνεῖ φροντίς του δὲ ἰδιαιτέρως στήν εὐτυχίαν της ν' ἀγρυπνῇ αὐτῶν των στιχῶν μου ὁ ἔρωσ.

Κ. Μ. Κ.

Κων)πολις

Εἰκ. Α

σιζόμενοι θὰ κόψαιτε τὰς ἐπιλοίπους 8, ἄλλας μικροτέρας και ἄλλας μεγαλειτέρας, ἀναλόγως της θέσεώς των. Κατόπιν τὰς προσαρμόζετε και εχετε οὔτω τὸν σκελετὸν ὡς ἐν τῇ εἰκόνη Β βλέπετε. Δὲν μένει δὲ ἄλλο τι παρὰ να θέσετε και τὸ ὑφασμα, προσηθνεύομενοι τοιοῦτο λινοῦν κατὰ προτίμησιν μετὰ ραβδώσεων λευκῶν και ἐρυθρῶν ἢ μυῶρων και κισρίων, ὅπως σας ἀρέσκει.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ κινούμενον νόμισμα.

Τοποθετήσατε εικοσιπεντάλεπτον ἀργυροῦν νόμισμα ἢ δεκάλεπτον νικέλινον ἐπὶ τραπέζης, κεκαλυμμένης δι' ὀθόνης ἢ χειρομάκτρον καὶ τὸ ἐπικαλύπτεται διὰ ποτηρίου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ στηρίζεται ἐπὶ δύο νομισμάτων διωδύλων. Τούτων δὲ γενομένων προτείνετε τοῖς συμπαίκτης ὁμοῦ τὸ ἀκόλουθον πρόβλημα. «Πῶς δύναται τὸ ὑπὸ τὸ ποτήριον νόμισμα νὰ

ἐξέλθῃ χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ καθόλου τὸ ποτήριον καὶ χωρὶς νὰ θέσωμεν τίποτε ἄλλο ἐν αὐτῷ. Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶνε πολὺ εὐκόλον νὰ ἐξεύρῃ τὴν λύσιν τούτου ὁ μὴ μεμημένος. Διὰ νὰ κατορθώσωμεν τοῦτο ἄρκει νὰ ξέσωμεν τὴν ὀθόνην, ἔξωθι τοῦ ποτηρίου, διὰ τοῦ ὄνυχος τοῦ δακτύλου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐναντι εἰκόني φαίνεται. Ἡ ἐλαστικότης τοῦ ὑφάσματος κοινοποιεῖ τὴν κίνησιν εἰς τὸ νόμισμα καὶ τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς ἀδραναίας του προχωρεῖ ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὸν δάκτυλον, ὅστις ἐργάζεται μέχρι [τελείας ἐξόδου τοῦ νομίσματος.

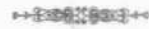
ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Αἱ ἀποψύξεις (ζιπαγιόσματα).

Ἐὰν ἐπάγῃ κανεὶς, ἢ μόνον μέλος τι τοῦ σώματός του, τὸ πρῶτον περὶ τοῦ ὁποίου ἔχομεν νὰ φροντίσωμεν εἶνε πῶς νὰ τὸν ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὰ κρύα φορέματά του, ἀλλὰ μὲ πολλὴν προσοχὴν, διότι ὅταν παγώσῃ τὰ μέλη, εὐκόλα εἴμπορεῖ νὰ σπάσῃ. Δι' αὐτὸ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ τραβῇ κανεὶς τὰ φορέματά του, ἀλλὰ νὰ τὰ κόπῃ μὲ ψαλίδιον. Κατόπιν τὸ σῶμα καὶ τὰ μέλη πρέπει νὰ ζεσταίνωνται μὲ ψυχρὰς ἐντριβὰς μέσα εἰς ψυχρὸν δωμάτιον. Ἄν μεταφερθῇ ἀμέσως εἰς

ζεστὸν μέρος εἴμπορεῖ νὰ ἀποθάνῃ. Ἐὰν εἶνε λιπόθυμος πρέπει χωρὶς ἀργοπορίαν νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὴν τεχνητὴν ἀναπνοὴν καὶ νὰ δίδωμεν ζεστὰ ποτὰ μόνον ἀφ' οὗ ἐπανεῖλθῃ ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἀναλάβῃ τὰς αἰσθήσεις του, ὅχι ἔμως πρότερον.

Ὁ ἰατρός σας.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

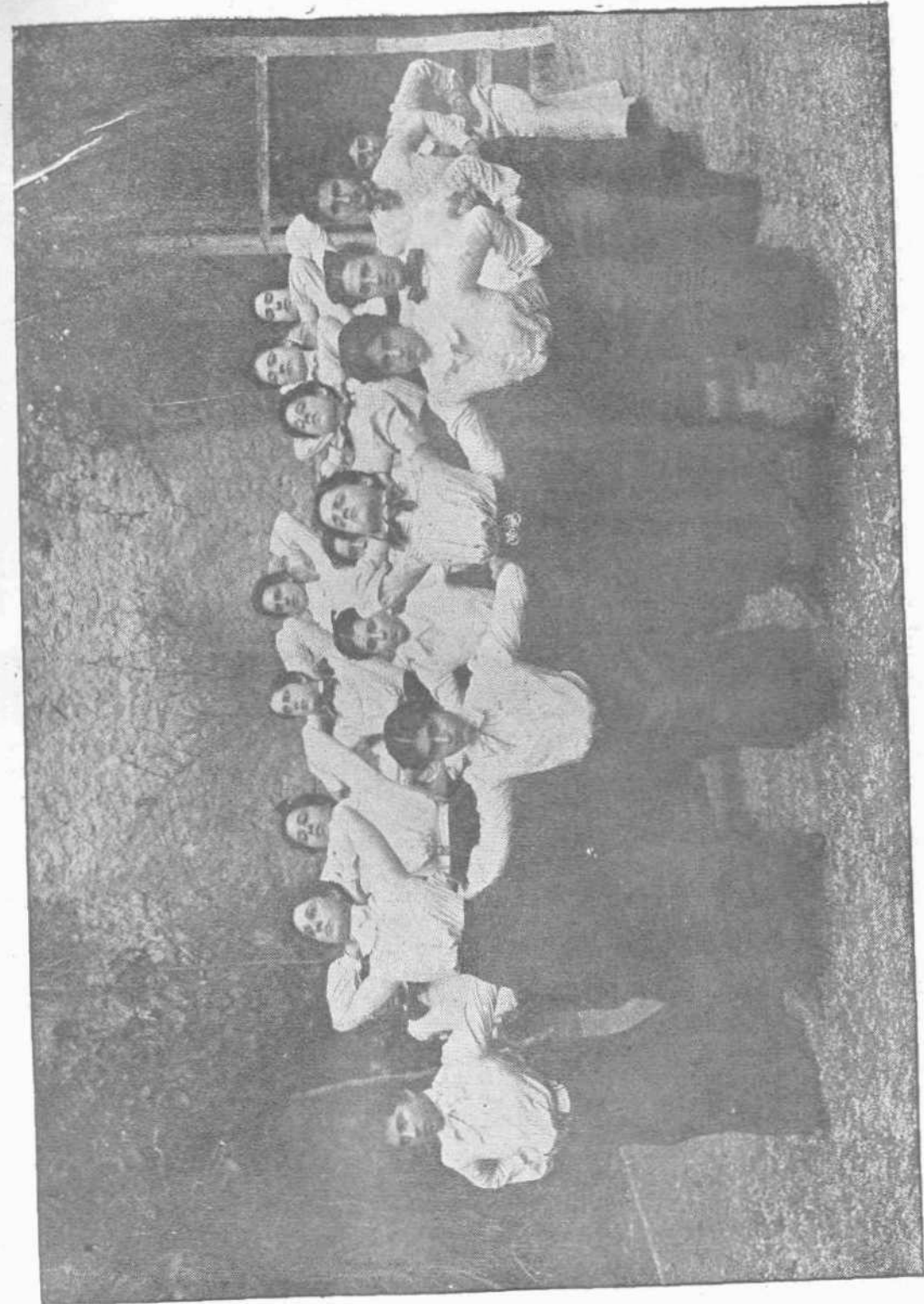
Διατήρησις ὤων. Ἴδου μέσον δι' οὗ δύναμεθα νὰ προφυλάξωμεν καὶ διατηρήσωμεν τὰ ὤα ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον μῆνας. Κατασκευάζομεν διάλυμα ἐκ 2 λίτρων θερμοῦ ὕδατος καὶ 10 γραμ. σαλικυλικοῦ ὀξέος. Ἄμα δὲ ψυχρανθῆ θέτομεν ἐν αὐτῷ τὰ πρὸς φύλαξιν νοπὰ ὤα ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ἀνάγκη ἔμως ἂν τὰ ὤα θέλετε νὰ διατηρηθῶσι κατὰ τὸν χειμῶνα νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τοῦ παγετοῦ.

Ἀπολύμανσις δωματίου. Κάλιστον καὶ εὐκόλον μέσον πρὸς καθαρισμόν τοῦ ἀέρος τῶν δωματίων, εἶνε τὸ ἑξῆς. Ἐντὸς δοχείου θέσατε τεμάχιον κάμφορας, ἐπ' αὐτοῦ δὲ τεμάχιον πυρακτωθέντος σιδήρου. Οἱ οὕτως σχηματιζόμενοι ἀτμοὶ καθαρίζουσι τάχιστα τὸν ἀέρα τῶν δωματίων.

Καθαρισμὸς μαρμάρων. Καλῶς καθαρίζονται τὰ μάρμαρα τῶν νιπτήρων, κομῶν κτλ. ἐὰν ριψετε ἐπ' αὐτῶν πετρέλαιον, ἀφίνετε ἐπὶ τινα χρόνον νὰ σταθῇ καὶ κατόπιν τρίψετε διὰ τεμαχίου ὑφάσματος ἰσχυροῦς. Τέλος ἐκπλύνετε διὰ σαπωνάδας καὶ στεγνώνετε.

Ὁ πράσινος χάρτης. Γνωρίζομεν, ὅτι οἱ ὀφθαλμολόγοι θεωροῦσι τὴν ἀντανάκλασιν τοῦ λευκοῦ χάρτου, ἰδίως ἐν ζωηρῷ φωτὶ, ὡς ἀπαυδῶσαν τὴν ὄρασιν καὶ συμβουλευούσι τὴν χρῆσιν πρασίνου χάρτου, ἰδίως εἰς τοὺς γράφοντας πολὺ, ὡς πράττουσι σήμερον οἱ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ὁ Κλαρετὴ καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ὁ χάρτης οὗτος ἔμως ἐνέχει τὸ ἄτοπον νὰ καθιστῇ τὴν γραφὴν ἐρυθροειδῆ καὶ ἤττον εὐανάγνωστον τῶν ἄλλων, δι' ὅπερ ὁ κίτρινος χάρτης παρουσιάζει καλεῖτερα καὶ γλυκύτερα ἀποτελέσματα. Μαθηματικοὶ δὲ τινες, χρησιμοποιοῦσιν ἤδη τὸν κίτρινον χάρτην, προκειμένου περὶ μακρῶν καὶ δυσκόλων ἀριθμητικῶν καταστρώσεων.

Συμπλέγμα Σουηδικῶν ἀσκήσεων ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Ἐνωσέως τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν Ὀλυμπιακὸν Ἀγῶνα.

Όλη η σφριγώσα νεολαία, όχυρουμένη όπισθεν της προσωπίδος εύρίσκετο έν παρκυφώρῳ εύθυμιά. Ο χορός δέν εΐχεν άρχίσει ακόμη. Τέλος τὸ κλειδοκύμβαλον έδωκε πέρας εΐς τὸν θόρυβον καὶ τὰς φωνάς, διὰ τὴν δώση δύναμιν εΐς τοὺς πόδας. Πάντες εξέβαλον τὰς προσωπίδας των καὶ άνεγνωρίστησαν. Άνθοπάλιδες, πιερρότοι, ίππόται, βαρωνίδες, χωρικάί τῆς Έλβετίας καὶ άλλων μερῶν άπετέλουν μίαν άτελεύτητον παλίρροϊαν. Έγὼ άπεσύρθην εΐς μίαν άκρην, διότι μοῦ ήρεσε νὰ πκρίτταμαι θεατῆς τῆς ζωῆς αὐτῆς; εικόνας, έν η̄ τὸσα ώραϊκ εϊδύλλια εξέηλίσσαντο. Πόσα βλέμματα δέν εξέηκοντίζοντο, πόσα μειδιάματα δέν άνταπεκρίνοντο, πόσα μελωδικά γελάκια δέν έχρησίμευον ως άπάντησις λεπτῆς φιλοφρονήσεως, καὶ όλα αὐτά καθ'ήν ώραν τὸ ναις εύρίσκετο έν τῆδ'όξῃ του. Ίδου τέλος καὶ ὁ φίλος μου, ὅστις διευθύνεται διὰ τὴν χορεύση τῆν ώραϊαν του Βοεμίδα. Δυστυχῶς ὅμως μίαν γνωστή του τὸν έρωτᾶ έν έχόρευσε καὶ άναγκάζεται νὰ προτείνη εΐς αὐτήν. Εΐς νέος ώραϊος ύψηλοῦ άνκστήμκτος, λεπτοφυῆς με μικρὸν ξανθὸν μύστακκ, φέρων στολήν ίππότου μεσαιωνικῆς έποχῆς με πλατύγυρον πῖλον πλησιάζει τῆν ώραϊκν Βοεμίδα τοῦ φίλου μου καὶ ύποκλιθεὶς προτέινει νὰ χορεύσωσιν. Έδέχθη εκείνη προθύμως καὶ τὸ χαρακτηρισμένον ζεύγος ήρχισε διαλισθαίνον με περισσὴν χάριν μέσῳ τῶν άλλων ζευγῶν. Παρηκολούθουν τὰ δύο ζεύγη μετ'ένδικρέροντος, αλλά πρὸ πάντων έψυχολόγουν τὸν φίλον μου. Παρετήρουν ὅτι μάλλον έσύρετο, ύπέικων εΐς επιθεβλημένον καθήκον, ένῶ τῆν προσοχήν του εΐχεν εΐς εκείνην. Μετὰ τινὰς στιγμὰς βλέπω τὸν ώραϊον νέον με τοῦ ίππότου τῆν στολήν νὰ διέρχεται έμπροσθέν μου μετ'εκεινης, ήτις έλαφρῶς έστηρίζετο εΐς τὸν βραχίονά του. Εΐς άμφοτέρων τὰ πρόσωπα ήπλοῦτο φαιδρότης. Καθ'ήν ώραν δέ διήρχοντο, ήκουσα εκείνον νὰ λέγη πρὸς αὐτήν.

— Μόλις άπόψε έλαβον ιδέαν Βοεμικῆς καλλονῆς.

— Καὶ εγὼ άνταξίου ίππότου, άπήνητησεν εκείνη εϋθιρούασασα κάπως.

Έσκέφθην άμέτως τὸν φίλον μου καὶ έστρεψα νὰ ἴδω ποῦ εΐνε. Αὐτὸς ὅμως δέν έφείνετο. Άλλά τῆν ώραν εκείνην αΐσθάνομαι εκ τῶν όπισθεν μίαν χεῖρα νὰ με κτυπᾶ έλαφρῶς. Γυρίζω καὶ βλέπω τὸν φίλον μου με παρηλλαγμένην ὄψιν, πλήρη θλίψεως νὰ μοῦ κάμη σημεῖον νὰ άναχωρήσωμεν. Ὄστε τὸ πᾶν άντελήφθη. Άλλά τί νὰ σὰς εΐπω. Άντί η̄ κατάρσασις τοῦ φίλου μου νὰ μοῦ άποβάλλη τῆν εύθυμίαν, μοῦ η̄ξισεν αὐτήν. Δέν έννοῶ πῶς μοῦ έφάνη κωμικὸν τὸ πρᾶγμα. Ίσως διότι ένεθυμήθην τὰς πρωϊνάς του αΐσιοδοξίας. Ένεθυμοῦμαι μάλιστα ὅτι, ὅταν τὸν ήκολούθησα, ήκουσα ένα νέον νὰ λέγη γελῶν εΐς ένα άλλον.

— Τὴν έπάτησε.

Βεβαίως περί τινος άδεξίου χορευτοῦ θὰ έπρόκειτο. Έγὼ ὅμως έχων ὕπ' ὄψει τῆν θέσιν τοῦ φίλου μου ένόμισα ὅτι πρόκειται... περί πῆττας.

Συνάδευσα τὸν φίλον μου μέχρι τῆς οικίας του, άφοῦ καθ' ὁδὸν προσεπάθησα παντοιοτρόπως νὰ τὸν παρηγορήσω. Άμφιβάλω ὅμως έν με ήκουεν. Έκεῖ εκκληνηκτίσθημεν καὶ διηυθύνθην εΐς τὸ δωμάτιόν μου.

Ίσως οἱ φίλοι μου άναγνώσται νὰ με μέμφωνται, διότι άφήκκ τὸν φίλον μου εΐς τῆν άπελπιστικῆν αὐτὴν θέσιν καὶ ἴσως νὰ περιμένωσι τὸν ξηρὸν κρότον τοῦ πυροβόλου, ὅστις φιλοσοφικώτατα άναγγέλλει τὸ τέρμα των τοιούτων ίλαροτροχωδίων. Διὰ τὴν νὰ μὴ άνησυχῶσι σπεύδω νὰ τοῖς εΐπω ὅτι τὸ πρῶτῃ τῆς κθαρχᾶς Δευτέρως ήλθεν ὁ φίλος μου έν πρωτοφκνεῖ εύθυμιά καὶ μετέβημεν εΐς τῆν έξοχήν, ὅπου μας άνέμενε κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον αγγλέντι τρικούβεργο.

— Πῶς αὐτό;

Διότι μοῦ διηγήθη ὅτι τῆν νύκτα τοῦ Σαββάτου η̄ μεγάλη του στενοχωρία δέν τὸν άφήκε νὰ κοιμηθῆ. Έκοιμήθη ὅμως ένῶρις τῆν Κυριακῆν καὶ εξέύπνησε με πνεῦμα ήρεμον καὶ νέας ιδέας. Διὰ τῆς στάσεως εκείνης ήσθάνθη έξεγερεθέντα τὸν άνδρικόν του έγωισμὸν καὶ φκτειρε τὸν έαυτόν του, διατὶ νὰ άρήση τὸσον εύκόλως νὰ τὸν έγκκταλείψη η̄ λογική.

Περί τούτων ήμην βέβκιος, διότι έγνώριζον κάλλιστκ τὸν φίλον μου, ὅστις ἐπὶ τέλους οὐδέν έξωμολογήθη. Έν τούτοις δέν πρέπει νὰ παραλείψωμεν ὅτι διὰ τινὰς ακόμη ήμέρας ύπέφερον ὀλίγον παρὰ τῆν φαινομενικῆν άδιαφορίαν του, άλλλ' αὐτῃ έπῆλθε τελείως μετὰ τὸ διάστημα τοῦτο. Φαντάζεσθε κατόπιν τί συνέβη; Έκεῖνη συνέλαβεν ένδαφέρον, ὅπερ άδύνατον νὰ άποκρύψη. Ο φίλος μου ὅμως καθίστατο έτι άδιάφορος. Έκεῖνη εξηκολούθει μετὰ τινος πείσματος, μέχρις ὅτου άναδειχθῆ καὶ πάλιν νικήτρια καὶ τότε, νὰ ύποχωρήση.

Άλλ' ήτο πλέν άργά. Ο φίλος μου τώρα ένεπνέετο από θετικώτερας ιδέας καὶ έν τῇ τελείᾳ άδιαφορίᾳ του διεσκέδαζε με τῆν νέαν φάσιν τῶν πραγμάτων.

Π. Δ. Κ.

ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΟΝ — ΚΛΩΒΟΣ ΑΝΘΟΔΟΧΗ

Ίδου μία καλή εύκαιρία διὰ τοὺς έρασιτέχνους καλλιτέχνας, ίνα άποκτήσωσι ώραϊον άληθῶς στόλισμκ τοῦ οἴκου των. Πρόκειται περὶ εύφυοῦς συνδυασμοῦ άνθέων, κλωβῶ μετὰ πτηνῶν ὠδικῶν καὶ ίχθυοτροφείου.

Προμηθευθῆτε λοιπὸν ένα μεγάλον ὠάλινον κώδωνα η̄ δοχεῖον έν γένει, εΐς τὸ έσωτερικόν δέ τούτου τοποθετήσατε έτερον μικρότερον κυλινδρικόν τὸν ὅποιον έχετε έφωδιάσει προηγουμένως διὰ τεμαχίων μολύβδου η̄ χυτοσιδήρου βεβαμμένων διὰ πρασίνου καὶ άλλων χρωμάτων, οὕτως ὥστε νὰ μιμηθῆτε τῆν κοίτην πηγῆς η̄ διαυγοῦς ρύκκος. Έπὶ τοῦ βήθους τοῦ δοχείου τούτου τοποθετήτε ένα πέταχυρον (ξύλον ὅπου κουργιάζουν τὰ πτηνά) κινητόν μετὰ βάσεως, ὀλόκληρον εκ ράβδων λείου σιδήρου μικρᾶς διαμέτρου. Ἡδη ἐπὶ τοῦ στομίου τοῦ κώδωνος (τοῦ μεγάλου δοχείου) κατασκευάζετε καὶ τοποθετήτε πλέγμα σιδηροῦν ἐφ' ὃ τοποθετήτε γάστρας πολυτριχίου, πτέρυδος, κάλας η̄ ὅτι άλλα άνθη έχετε.

Οὕτω έχετε έτοιμον τὸ κύριον σῶμα τῆς συσκευῆς σας καὶ δέον νὰ τὸ τοποθετήσητε εΐς τῆν θέσιν του. Πρὸς τοῦτο παραγγέλλετε εΐς ένα ξυλουργὸν νὰ σὰς κατασκευάσῃ ἐπὶ μέ-

τρῳ μίαν βάσιν εκ στερεοῦ ξύλου, ἐφ' ἧς έφκρμάζετε τὸν κώδωνα, τῆν βάσιν δέ ταύτην χρωματίζετε σύμφωνα με τὸν χρωματισμὸν τῶν λοιπῶν επίπλων σας καὶ κατόπιν βερνικῶνετε.

Άφοῦ δέ τοποθετήσητε οὕτω τῆν συσκευῆν σας θέτετε έντὸς τοῦ έσωτερικοῦ τοῦ δοχείου τὰ πτηνά σας, ασφαλίζεσθε διὰ λεπτοῦ πλέγματος άνθου, ρίπτετε ὕδωρ καὶ χρυσόσφαρα εΐς τὸ έξωτερικόν καὶ τοποθετήτε τὰς γάστρας άνθου. Οὕτω έχετε έτοιμον τὸν παράδοξον καὶ ώραϊον συνδυασμὸν ίχθυοτροφείου, κλωβῶ πτηνῶν καὶ άνθοδοχείου.

Μάλιστα, άν θέλετε νὰ έξοδεύσητε περισσότερον, κατασκευάζετε τῆν βάσιν εκ σιδήρου καὶ ὕψηλοτέραν τῆν τοποθετεῖτε δέ ἐπὶ δίσκου ξυλίνου ἐφ' ὃ έχετε διάφορα πάλιν φυτά.

ΜΕ ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ

(Έκ τοῦ γαλλικοῦ).

Ένῶ μονάχος μιά βραδιά, γυρνοῦσα στ' άκρο-
[γιαλί
καὶ άφηρέσθη παντελῶς εΐς ὀρέμθην άθεθεῖς
μοῦ έπισ' αἴφνης η̄ καρδιά χάμου άγάλι-άγάλι
καὶ οὐ ποῦ μ' άκολουθαγες τῆν άρπαξες εύ-
[θῆς.

Γιὰ πές μου τώρα κόρη μου αὐτὸ πῶς θὰ τε-
[λειώση
δωροδοκοῦντ' οἱ δικασταὶ· δίκας καθεὶς μισεῖ...
Στὸ τέλος τί θὰ νὰ γενῶ; ποῖος θὰ με δικαιώ-
[σῃ;
Έγὼ δίκαιο νάχης δυὸ καρδιές καὶ εγὼ οὔτε
[μισῶ;

Ὅμως άν θέλῃς τί έμορφα ποῦ μπορεῖς νὰ τὰ
[σάξης!
κι' έτσι γλυτώνουμε κι' οἱ δυὸ καὶ δικαστὰς
[καὶ δίκας:
Δέν έχεις παρὰ τῆς καρδιᾶς ὀποῦ βαστᾶς ν'
[άλλάξης
δῶσε σ' έμένα τῆν παλιὰ καὶ κράτει αὐτὴν
[ποῦ βρῆκες.

Θ. Κ. Μ.

Κων)πολις

Σ' ΕΚΕΙΝΗΝ

(Κατὰ τὸ γαλλικόν)

Αἱ έλπίδες μου σὺ εἶσαι, ὡς καὶ αἱ άπελπισίαι
εἶσ' εἰσὶ αἱ σοβαράι μου κ' αἱ τρελλαί μου
[φαντασίαι.
Βάσανα καὶ εύτυχίες τᾶχεις ὅλα συμύξει σ' ένα
καὶ γιὰ τίποτε δέν χαίρω άν δέν έρχετ' από
[σένα.

Έσὺ εἶσαι η̄ χαρά μου καὶ η̄ λύπη μου έπίσης
αἱ πικραὶ καὶ αἱ γλυκαὶ αἱ τῆς ζωῆς μου άνα-
[μνήσεις.

Εἶσαι ὄλος μου ὁ έρως, εἶσαι ὄλη μου η̄ στοργῆ
καὶ δέν άγαπῶ πλέον άλλο εκτός σου εἰδῶ στῆ
[γῆ.

Κ. Μ. Κ.

Κων)πολις

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Εἰς τὸ σχολεῖον :

— Πέτρε, διόρθωσε τὸ λάθος τοῦ συμμαθητοῦ σου.

Καὶ ὁ ἀπροσεκτῶν Πέτρος, μὴ ἀκούσας τὸ λάθος, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν τιμωρίαν ἀφ' ἑτέρου, λέγει.

— Καλὰ τὸ εἶπε, κύριε καθηγητά...

Εἰς τὸν περίπατον :

Ἡ μικρὰ Λιλύ. Κύταξε, μαμά, ἐνῶ ἔχομεν ὁμπρῆδες δὲν πηγαίνομεν εἰς τὸν ἥλιο, παρὰ τῆς κρατοῦμε ἐδῶ κλειστές!

Ὁ μικρὸς Γιαννάκης κρατῶν δέσμη βιβλίων καὶ μεταβαίνων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συγγενεῖ γηραιῶν φίλου τοῦ πατρὸς του :

— Ἀ! βλέπω Γιαννάκη ἔγινες φιλόμουσος.

— Ὁχι, κύριε Π. εἶμαι μαθητὴς ἀκόμη.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον :

— Παιδί ἔχετε κρῦο ψητό;

— Ὁχι κύριε, ἦταν κρῦο πρὶν τὸ ψήσουμε.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις μικροῦ σχολείου :

— Ποῦ πονεῖ σ' ἀρέσει περισσότερο, παιδί μου;

— Κοτόπουλο τῆς κατσαρόλας.

Τρυφερότητες μεταξὺ συζύγων :

— Δουπόν, πέρασες Κωσιτάκη ἀπὸ τὸ Ἀδαμαντιοπωλεῖον τοῦ Π.; Πῶς σοῦ ἐφάνησαν τὰ κοσμήματά του;

— Δὲν ἐπέρασα, εἰξένρω διὰ θὰ μοῦ φανοῦν πολὺ.... ἀκριβὰ.

— Καὶ τί σοῦ ἔλεγε λοιπόν, κόρη μου, αὐτὸς ὁ νέος; Ἐφάνηκε πῶς θέλει νὰ σὲ πάρῃ; Δὲν σοῦ εἶπε καμιά γλυκερὰ κουβέντα;

— Μὲ ἠρώτησε ἂν σὲ βλέπω νὰ πηγαίνης τακτικά εἰς τὴν Τρόιτζα.

— Λέγουν, κύριε, διὰ ἀπειραθῆς νὰ ἐκτροχιάσῃς τὸν ἵπποσιδηρόδρομον. Εἶνε ἀληθές;

— Μά, κύριε ἀνακριτά, τί σ' ὀφείλουν εἰς τὸ κάμω; Μήπως ἦτανε μέγα ἡ πεθερά μου; Ἐγὼ εἶμαι ἐλεύθερος.

Κάποιος δημοσιογράφος ἐπῆγεν εἰς μίαν νῆσον νὰ παραθερίσῃ, προσκληθεὶς ἀπὸ κάποιον φίλον τοῦ ἐκεῖ. Ἀφοῦ ἔφθασε τέλος μετὰ κοπιώδη πορεία, εἶπεν εἰς τὸν φιλοξενούντα :

— Δὲν ἔστελνες, εὐλογημένε, κανένα ζῦο νὰ μὲ πάρῃ; Κοπήκανε τὰ πόδια μου!

— Τί νὰ σοῦ κάμω, φίλε μου, τῷ ἀπήντησε, εἶπα τοῦ γιουῦ μου νῆρθῃ, μὰ αὐτὸς ἀρρώστησε.

— Ἐ! πῶς σοῦ φάνηκε τὸ τελευταῖο λατρικό;

— Περιφρημο, ἰατρό μου, εὐτυχῶς δὲν μοῦ ἠῤῥησαν καθόλου οἱ πόνοι.

Εἰς ἓνα ξενοδοχεῖον ἐπαρχιακόν.

— Παιδί πόσο ἔχει τὸ ψητὸ ἢ μερίδα;

— Μία καὶ δέκα, κύριε.

— Καὶ ἂν τοῦ βάλετε καὶ σάλτσα;

— Τὸ ἴδιο.

— Τότε φέρε μου μία μερίδα σάλτσα.

— Εἶσαι κοντός, καϊμένε!

— Τότε γιατί ἔρχεσαι μαζί μου;

— Τέτοιος βλάκας ἤμουν ποῦ δὲν σὲ ἐκατάλαβα.

Ἰατρός φειδόμενος τῆς ζωῆς τοῦ πελάτου του.

— Βάλε τὸ καπέλλο σου, φίλε μου, μὴ κρυώσης, διότι ὡς γνωρίζεις, τὸ ρεῦμα δύναται νὰ σοὶ φέρῃ καταρροήν.

Καὶ ὁ πελάτης ἀπορῶν μονολογεῖ.

«Περίεργον, δὲν φροντίζει νὰ μὲ θεραπεύσῃ, διὰ τὸ σοβαρὸν νόσημά μου καὶ φοβεῖται μὴ κρυολογήσω!»

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1906

ΚΕΡΔΗ Γ' ΚΑΙ Δ' ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Δρχ. 450,000 Δρχ.

Τρίτη κλήρωσις τῆς 5/16 Σεπτεμβρίου 1906

Τετάρτη κλήρωσις τῆς 3/16 Δεκεμβρίου 1906

Ἐκαστον γραμματίον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἐκάστης κληρώσεως.

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων, τιμᾶται δραχμῆς.

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

Ἐν μέγῃ κέρδος εἰς 100,000 δρ.

Ἐν κέρδος εἰς 25,000 δρ.

Ἐν κέρδος ἐκ 10,000 δρ.

Τρία κέρδη ἐκ 5,000 15,000 δρ.

Πέντε κέρδη ἐκ 1,000 1,000 δρ.

411 κέρδη εἰς 100 41,100 δρ.

578 κέρδη ἐκ 50 28,900 δρ.

Ἐν ὅλῳ κέρδη 225,000 δρ.

Κέρδη ἀμφοτέρων τῶν κληρώσεων

2 μεγ. κέρδη εἰς 100,000 200,000 δρ.

2 κέρδη εἰς 25,000 50,000 δρ.

2 κέρδη ἐκ 10,000 20,000 δρ.

6 κέρδη ἐκ 5,000 30,000 δρ.

10 κέρδη ἐκ 1,000 10,000 δρ.

822 κέρδη εἰς 100 82,200 δρ.

1156 κέρδη ἐκ 50 57,800 δρ.

Ἐν ὅλῳ κέρδη 450,000 δρ.

Ἀπευθυντέον : εἰς τὰ δημόσια ταμεία τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἰς τὰς ἐλληνικὰς προξενικὰς ἀρχὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 5 Ἰουνίου 1906.

Ὁ διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

ΕΤΕΡΟΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Κεφάλαιον Δρ. 2,000,000 ὅλοσχερῶς καταβεβλημένον.

Ἀθήναι—Σοφόκλειον.

Ἐργασίαι. Συνάλλαγμα. = Ἐπιταγαὶ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. = Πιστωτικαὶ ἐπιστολαὶ. =

Εἰσπραξίαι. = Δάνεια. = Προεξοφλήσεις. = Καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δραχμὰς. = Ταμειωτήριον. = Φύλαξις τίτλων. = Ἀγοραπωλησίαι

χρεωγράφων. = Χρηματιστικαὶ ἐντολαὶ. = Τμήμα ἐμπορικόν. Προμήθειαι ἐμπορευμάτων. = Ἀντιπροσωπεῖαι οἰκῶν. = Πληροφορίαι.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' ΜΠΑΛΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Πανεπιστημίου 57,

Ὁρχ 8—20 π. μ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

21. Μαγική εικόνα.

Πού εύρίσκειται ἡ σύζυγός του ;

22. Αἶνιγμα

* Ἀπὸ πρωῒας μέχρι ἐσπέρας
Τρέχω πηγαίνω, χωρὶς νὰ βλέπω,
Καὶ ἡ πορεία εἶνε τοιαύτη
ὡς ἂν τὴν θέλει ὁ ὁδηγῶν με
Τὸ δέρμα ἔχω λεπτὸν εἰς ἄκρον
καὶ τὸν ἀέρα πολὺ φοβοῦμαι
* Ὅθεν σπανίως γυμνὸν με βλέπετε.
Κάθε πρωῒαν με περικλείουν
* Ἐντὸς οἰκίσκου, ὃν ἐτοιμάζει
Ἐπιτηδεῖως καλὸς τεχνίτης.
Εἶνε ὁ οἶκος τὸ ἄσυλόν μου
Εἶνε στενὴ φορητὴ εἰρκτή.

Π. Ν.

23. Γρῆφος.

Ο
Ο Ε Ο Ργ. ὅς πολλά _____ ἤδη Νά
Ο fer

24. Στοιχειόγραφος.

ΣΟΚΑΓΕΝΑΜΗΟΤΩΝΗΡΑΣΕΝΩΦΩΟΣΜΝΝΟ

* Ἐκ τῶν ἄνω στοιχείων σχηματισθῆτω ἀρχαῖον
ρητόν, ὅπερ εὔρηται παρ' ἀρχαίων τραγικῶ ποιητῆ.

25. Φύσθην Μίγδην.

†† — Γυλοπιλαο — Λαιζιζε

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

3—4 τεύχος.

11. * Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ πανίου. — 12. * Ἐξώστης. —
13. * Ἡ πόλις ἔχει ὑπὸνόμους. — 14. Οὐκί τοῖς ἤτη-
μενοις. — 15. * Ὁ ἀναξ δεῖται σωφροσύνης.

ΛΥΤΑΙ Πηνελόπη Ραυτοπούλου ἐκ Πειραιῶς 5,
Γ. Νικολάου ἐκ Λαρίσης 4, Μαρίκα Φιλίππου ἐκ
Πειραιῶς 2, Α. Δράκου ἐκ Πειραιῶς 3, Μ. Σφυρῆς
ἐκ Σύρου 4, * Ε. Κυριακάκης ἐξ Ἀθηνῶν 2.

ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΙΚΕΩΣ

Διὰ τῆς μεθόδου, ἣν ἐφαρμόζει, τὸ Θε-
ραπευτικὸν Ἰνστιτούτον Ἀθηνῶν

* Ὁδὸς Γερανίου, ἀριθ. 11

θεραπεύεται ἀσφαλῶς καὶ ἐντὸς 3 μηνῶν

Η ΕΝΤΕΡΟΚΗΛΗ

(Κατέβασμα—Σπάσιμον)

οἷας δῆποτε φύσεως

χωρὶς ὁ πάσχων νὰ διακόπη τὴν ἐργασίαν του ἢ νὰ
κάμνη διαίταν εἰς φαγητόν του.

Τὸ Ἰνστιτούτον κρατεῖ εἰς τὴν διάθεσιν παντός,
πιστοποιητικὰ ἰατρῶν καὶ πλῆθος εὐχαριστηρίων θε-
ραπευθέντων, παρέχει δὲ δωρεὰν πᾶσαν συμβουλήν
καὶ πληροφορίαν.

* Ἐν τῇ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀλληλογραφίᾳ, δέον νὰ
ἐσωκλείηται εἰκοσάλεπτον γραμματόσημον.

Θεραπεία ἀκίνδυνος, ἀπλουστάτη καὶ ὀλιγοδάπα-
νος. Ἡ ἀνακούρισις τοῦ πάσχοντος ἐπέρχεται ἀπὸ
τῶν πρώτων ἡμερῶν.

Αἱ θεραπείαι τοῦ Ἰνστιτούτου ἐπιβλέπονται παρὰ
τοῦ ἰατροῦ κ. Ι. ΚΑΡΑΒΙΑ, ὑφηγητοῦ τοῦ Πανε-
πιστημίου, ὅστις δέχεται καὶ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ αὐτοῦ
γραφεῖῳ Γερανίου 11, ἀρρώστους, πάσχοντας διάφορα
παθολογικὰ νοσήματα 9 1)2—11 1)2 π. μ. καὶ 3
—6 μ. μ.

Ζητήσατε πληροφορίας

Διευθυντῆς καὶ ἰδρυτῆς τοῦ Ἰνστιτούτου :

ΙΩΣΗΦ ΣΕΚΙΝΟ Ὁρθοπαιδικὸς

ΣΑΒΒΑΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΙΘ. 97—99

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΥ
ΟΙΚΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τὸ μόνον Ἐμπορορραπτικὸν Κατά-
στημα τὸ ὁποῖον ἔσωσε τὰ βαλάν-
τια τῶν ἐνδυομένων μὲ πραγμα-
τικὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τὰ ἄλλα
Καταστήματα 40 ο)ο.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΗ
ΠΛΟΥΤΟΣ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΙΒΟΛΗ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ

ΕΝ ΚΑΪΡΩΙ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚΩ

Τὰ σιγαρέτα ταῦτα φημίζονται διὰ τὴν
ἀρίστην αὐτῶν ποιότητα καὶ κατασκευὴν.

* Ἐκτελεῖ πᾶσαν παραγγελίαν διὰ τὸ ἐσω-
τερικὸν καὶ ἐξωτερικόν. Ἀκρίβεια καὶ τελειό-
της. Δοκιμάσατε.